



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R. B.**
státní příslušnost Gruzie
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní
Lhoty
zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem 702 00 Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2020 č. j. OAM-47/ZA-ZA12-ZA10-ZZC-2020, o zajištění

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2020 č. j. OAM-47/ZA-ZA12-ZA10-ZZC-2020 se
zrušuje a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinnen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 6 800 Kč k rukám jeho zástupce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) rozhodnuto o jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 20. 4. 2020 s možností následného prodloužení.
2. Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný ignoroval návěti ust. § 46a odst. 1 zákona o azylu. Jakékoliv rozhodnutí o zajištění žadatele o mezinárodní ochranu podle ust. § 46a zákona o azylu musí nutně obsahovat úvahu o tom, proč není možné aplikovat zvláštní opatření podle ust. § 47 zákona o azylu. V napadeném rozhodnutí taková úvaha zcela absentuje.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby.
4. O žalobě soud v souladu s § 46a odst. 8 věty 4 zákona o azylu rozhodl bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení nenavrl nařízení jednání, a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 2. 2020 č. OAM-47/ZA-ZA12-ZA10-ZZC-2020 byl žalobce zajištěn na základě § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu, podle kterého platí, že ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.
7. Podle § 47 odst. 1 zákona o azylu se zvláštním opatřením rozumí rozhodnutí ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem, nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.
8. Podle § 47 odst. 2 zákona o azylu platí, že ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany.
9. Ze shora citovaných ustanovení vyplývá, že podmínkou rozhodnutí o zajištění podle § 46a odst. 1 zákona o azylu, jako je tomu v posuzované věci, je nemožnost účinně uplatnit zvláštní opatření podle § 47 téhož zákona. Povinnost přednostně zvážit možnost uložení zvláštního opatření je mj. reakcí zákonodárce na požadavky přijímací směrnice. Podle čl. 8 odst. 2 přijímací směrnice totiž členské státy mohou zajistit žadatele o azyl pouze v případě

nutnosti a nelze-li na základě individuálního posouzení daného případu účinně uplatnit mírnější donucovací opatření.

10. Krajský soud dospěl k závěru, že v napadeném rozhodnutí absentují jakékoli úvahy žalovaného o nemožnosti uložení zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu a rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Krajský soud proto rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění, a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
11. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci úspěch na nákladech řízení, částku 6 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 160 odst. 1 o. s. ř., § 149 odst. 2 o. s. ř. – aplikované na základě § 64 s. ř. s.). Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení a to z odměny za zastupování podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb a to za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 advokátního tarifu. Náklady řízení dále sestávají ze dvou režijních paušálů po 300 Kč k uvedeným dvěma úkonům právní služby, a to podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Náklady řízení tak činí celkem 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 9. 4. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně